PAMIĘTNIKI
POLSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARZY WETERYNARYJNYCH

Nr. 8—1929/30.

SPRAWOZDANIA Z WALNYCH ZGROMADZEŃ

NADZWYCZAJNE XXV WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW POLSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARZY WETERYNARYJNYCH W POZNANIU DNIA 29 CZERWCA 1929 ROKU

Zebranie zagaił prezes dr. Millak, swierdzając prawomocność i proponując na przewodniczącego zebrania prof. dr. Rungego i na sekretarza dr. Łabędzia.

Zebranie przez aklamację przyjmuje propozycję.

Prof. dr. Runge, dziękuje zebranym za wybór i udziela głosu prezesowi dr. Millakowi.

Prezes dr. Millak. Od dłuższego już czasu śród lekarzy weterynaryjnych rozważana jest myśl stworzenie ogólnej organizacji, skupiającej w sobie wszystkich lekarzy weterynaryjnych Państwa Polskiego. Istniejący Związek Zawodowy lekarzy weterynaryjnych P. P. nie osiąga tego celu, gdyż nie mogą do niego należeć koledzy wojskowi; są i inni lekarze wet., którzy również, z tych czy innych powodów, należeć do niego nie chcą. Chodzi więc o stworzenie takiej oragnizacji, któraby scaliła wszystkich lekarzy weterynaryjnych i była wyrazicielką interesów korporacji weterynaryjnej i na zewnątrz i na wewnątrz.

Zarząd P. T. L. W., idąc po myśli ogółu lekarzy weterynaryjnych i uważając, że idea ta jest zupełnie dojrzałą, przjął udział wraz ze Stałą Delegacją III-go Powszechnego Zjazdu lek. wet., innemi Towarzystwami i Związkiem Zawodowym lekarzy weterynaryjnych P. P. w opracowaniu statutu ogólnopolskiego Zrzeszenia lekarzy weterynaryjnych i gorąco wzywa członków P. T. L. W., po przyjęciu tego statutu przez IV Powszechny Zjazd polskich lekarzy weterynaryjnych, połączony ze Zjazdem zrzeszeń lekarsko-weterynaryjnych, do wstąpienia do tego nowego Zrzeszenia. Co się stanie z naszem Towarzystwem—nic dokładnego jeszcze powiedzieć nie można. Prawdopodobnie podlegnie ono zasadniczej reorganizacji—być może przekształci się na towarzystwo o charakterze wyłącznie naukowym. O tem zadecyduje następne Walne Zgromadzenie naszego Towarzystwa. Zarząd Towarzystwa przygotował na dzisiejsze Walne zebranie rezolucję, którą przedstawia do zatwierdzenia.

Prezes Dr. Millak odczytuje rezolucję.

Przewodniczący prof. dr. Runge. Rzeczywiście nadszedł czas, żeby wszyscy lekarze weterynaryjni byli scaleni w jednem Towarzystwie, takie ogólno-polskie

Zrzeszenie będzie wyrazicielem ogółu lekarzy weterynaryjnych P. P., i będzie mogło mieć powagę. Popieram złożoną przez Zarząd Towarzystwa rezolucję i gorąco proszę zebranych o jej przyjęcie.

Przewodniczący prof. dr. Runge otwiera dyskusję. Wobec tego iż nikt do głosu się nie zapisał, rezolucja zostaje poddana pod głosowanie i przyjęta jednogłośnie w brzmieniu następującem:

„Polskie Towarzystwo Lekarzy Weterynaryjnych —

1. uważając, że zrzeszenie całego ogółu lekarzy weterynayjnych P. P. w jedno Towarzystwo stanowi istotny warunek do dalszego rozwoju spraw, związanych z medycyną i administracją weterynaryjną w kraju oraz stanowi najżywotniejszy warunek dla należytego rozwoju i należytej reprezentacji stanu lekarsko-weterynaryjnego Rzeczypospolitej Polskiej;

2. uważając, że nie powinny równocześnie w Polsce istnieć inne zrzeszenia, zakres prac których wkraczałby w dziedzinę, objętą statutem powstającego na IV Zjeździe Zrzeszenia lekarzy weterynaryjnych Rzeczypospolitej Polskiej —

wita powołanie do życia Zrzeszenia lekarzy weterynaryjnych R. P. o statucie opracowanym przez komisję pełnomocników Towarzystw, z gorącą radością i wzywa uroczyście członków P. T. L. W. do zapisania się w poczet członków Zrzeszenia lekarzy weterynaryjnych Rzeczypospolitej Polskiej".

Zebranie upoważnia prezesa do odczytania przyjętej rezolucji na IV Zjeździe lekarzy weterynaryjnych, połączonym ze Zjazdem Zrzeszeń lekarsko-weterynaryjnych.

Zebranie zamknięto.

Dr. M. Łabędź

Sekretarz Zgromadzenia

NADZWYCZAJNE XXVI WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW POLSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARZY WETERYNARYJNYCH W WARSZAWIE DNIA 8. GRUDNIA 1929 ROKU.

Zgromadzenie zagaja prezes dr. Millak, stwierdza prawomocność zebrania i proponuje na przewodniczącego zgromadzenia prof. mag. Jana Gordziałkowskiego i na sekretarza dr. Maksymiljana Łabędzia.

Zgromadzeni przez aklamację przyjmują propozycję.

Prof. Gordziałkowski, dziękuje za wybór i udziela głosu prezesowi dr. Millakowi.

Prezes dr. Millak wygłasza następujące przemówienie:

Panie Przewodniczący, Panowie!

Dla oświetlenia zmiany, jakiej ma ulec nasze Towarzystwo, w związku z uchwałami powszechnych zjazdów weterynaryjnych i dotychczasowych zgromadzeń walnych i nadzwyczajnych Towarzystwa, pozwolę sobie pokrótce dać rzut oka na etapy dotychczas przez to Towarzystwo przebyte. Tylko w świetle historji zarysuje się racjonalność i logika opracowanej przez Zarząd i proponowanej dzisiaj do przyjęcia przez zebranie zmiany statutu Towarzystwa, sięgającej jednak tak głęboko w dotychczasowy układ życia tej instytucji, że z równem powodzeniem możnaby mówić o statucie nowej organizacji.

Towarzystwo nasze powstało w 1909 roku, w okresie względnie liberalniejszych rządów rosyjskich w b. Królestwie, w okresie spowodowanym ruchami rewolucyjnemi, po fatalnie zakończonej dla Rosji wojnie z Japonją.

W umyśle twórcy Towarzystwa, Piotra Boczkowskiego powoływane wówczas, pierwsze na terenie Kongresówki zrzeszenie lekarzy weterynaryjnych Polaków, miało przedewszystkiem za zadanie współdziałanie w postępie wiedzy i rozwijanie jej śród stowarzyszonych. Sprawy zawodowe w ówczesnych warunkach politycznych nie mogły być szerzej brane pod uwagę — pewna jednak reprezentacja stanu musiała mieć miejsce i miała istotnie, w ramach istniejących ograniczonych możliwości. Od pierwszej chwili powołania do życia Towarzystwa na działalność naukową zostaje położony największy nacisk; miesięczne zebrania T-wa z tego okresu obfitują w referaty z zakresu poszczególnych gałęzi medycyny weterynaryjnej; referowane są prace i spostrzeżenia poszczególnych członków, wnoszące nowe przyczynki do danych dziedzin lub też wygłaszane są referaty, oświetlające najnowsze zdobycze na najszerzej pojętym horyzoncie wiedzy; przy Towarzystwie powstają wreszcie zbiory patologo-anatomiczne i ichtjologicz-

ne oraz bibljoteka. Duchowy twórca i kierownik Towarzystwa wytrwale i konsekwentnie idzie po drodze stworzenia z Towarzystwa ośrodka polskiej naukowej myśli weterynaryjnej, jedynego na terenie byłego zaboru rosyjskigo.

Ten etap pracy Towarzystwa przerywa wojna i świty odradzającej się państwowości polskiej. Wszystkie dziedziny życia narodowego zostają wstrząśnięte. Organizująca się państwowość przesłania sobą wszelkie zainteresowania. Warszawskie Towarzystwo Weterynarskie postanawia zmienić statut i nazwę, powstaje w niem myśl stworzenia z niego Towarzystwa obejmującego całe państwo i całokształt zainteresowań stanu lekarsko-weterynaryjnego. Organizuje się w 1918 roku Polskie Towarzystwo Lekarzy Weterynaryjnych, do zakresu prac którego należą, tak sprawy nauki i jej propagandy, jak i sprawy obrony interesów stanu.

Przez pewien okres prace Towarzystwa przenoszą całkowity swój ciężar na stronę zawodową. W Towarzystwie toczą się dyskusje na temat organizowanej w państwie służby weterynaryjnej. Powstaje jednak myśl, aby do spraw zawodowych powołać do życia zrzeszenie specjalne. Organizuje się Związek Zawodowy Lekarzy Weterynaryjnych R. P. Do chwili jego okrzepnięcia Towarzystwo nadal dzieli swe prace pomiędzy sprawy zawodowe i naukowe. Wykwita już jednak wyraźnie myśl, aby Związkowi całkowicie ustąpić domenę zawodową, a Towarzystwu nadać zpowrotem, jeżeli jeszcze nie statutowo, to przynajmniej faktycznie, charakter placówki naukowej.

Rok 1923 jest zwrotnym.

W 1923 roku wznowione zostaje, po chwilowej przerwie, czasopismo—*Wiadomości Weterynaryjne*, z nadaniem mu zdecydowanie charakteru publikacji, poświęconej medycynie weterynaryjnej.

Od tego też czasu rozpoczynają się ponownie regularne miesięczne posiedzenia naukowe Towarzystwa. W środowiskach Zarządu zaznacza się zupełnie świadoma, konsekwentna, praca do przygotowywnia podstaw do przejścia, początkowo nie określając jeszcze czasu kiedy, od zrzeszenia o typie naukowo-dydaktycznym, dostępnym dla wszystkich dyplomowanych lekarzy weterynaryjnych do typu czysto naukowego, do którego wstęp prowadziłby jedynie drogą ścisłych wyborów.

Rozpoczyna się praca w kierunku podniesienia poziomu posiedzeń i przyciągnięcia pracowników nauki do referowania swych spostrzeżeń na posiedzeniach.

Od 1926 roku zaczynają ukazywać się *Pamiętniki Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych*. Walne Zgromadzenie dla wysłuchania sprawozdania za 1926 rok ma już wszelkie cechy uroczystego dorocznego posiedzenia towarzystw naukowych. Na posiedzeniu tem ustalona zostaje nagroda za prace naukowe.

Podczas lat następnych wzmacnia się i krzepnie kierunek nadawany Towarzystwu. Powoli zainteresowanie zebraniami przejawia się u zdecydownej grupy członków, nieliczność której w stosunku do ogólnej liczby członków, coraz wyraźniej potwierdza zbliżanie się chwili koniecznej reformy.

W roku 1928 ostro dojrzewa śród stanu lekarzy weterynaryjnych polskich potrzeba stworzenia jednego na całe państwo zrzeszenia, zainteresowania którego obejmowałyby całokształt spraw związanych z zawodem, służbą i medycyną weterynaryjną, zrzeszenia, które mogłoby reprezentować ogół stanu weterynaryjnego w Polsce i zagranicą. Sprawa, której nie udało się doprowadzić do skutku dziesięć lat temu, dojrzewała znakomicie.

Tym razem wyraźne było, że podstawą organizacyjną, około której powstać miało zrzeszenie powszechne, mógł być, obejmujący lekarzy weterynaryjnych ze wszystkich dzielnic Rzplitej, Związek Zawodowy Lekarzy Wet. R. P.

Konsekwencją tego musiała być myśl likwidacji wszystkich innych zrzeszeń weterynaryjnych, zadania których pokrywały się z zadaniami projektowanego, jedynego na całe państwo zrzeszenia powszechnego.

Dwie więc sprawy dojrzewały jednocześnie: powołanie do życia powszechnego, obejmującego całe państwo Zrzeszenia lekarzy wet. Rzplitej Polskiej i utworzenie Naukowego Towarzystwa Weterynaryjnego.

Zarząd Polskiego Towarzystwa z jednej strony przyjął żywy udział w pracach nad powstaniem pierwszego i jednocześnie przemyślał i opracował powołanie do życia drugiego.

IV Zjazd Poznański w 1929 r. przyjął statut Zrzeszenia; odbyte podczas tego Zjazdu Zgromadzenie Walne Towarzystwa uchwaliło deklarację, którą w imieniu Towarzystwa zgłosił podczas Zjazdu prezes Towarzystwa, a która stwierdziła, że nie powinno w Polsce istnieć inne, poza Zrzeszeniem, towarzystwo, którego zakres prac pokrywałby się z zakresem prac Zrzeszenia.

W konsekwencji tej uchwały Zarząd opracował statut Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, który za chwilę Panowie rozpatrzą.

Zarząd miał na myśli przykłady tego typu towarzystw, istniejące w Polsce, i zagranicą; za podstawę do opracowań statutu składanego dzisiaj, były wzięte ostatnio obowiązujące statuty tego rodzaju instytucyj.

Zarząd rozumie, że brak nam jeszcze bardzo wiele, że jeszcze do przyszłości należą legaty i zapisy na cele Towarzystwa przez członków, że do tejże przyszłości należy odpowiedni stosunek ze strony rządu do Towarzystwa, ale Zarząd przywykł już widzieć, że wysiłki młodego zawodu, którego jest reprezentantem, czerpią swą siłą przedewszystkiem w gorącej wierze w szlachetność celów — z jednej strony, a z drugiej — że stwierdzona już jest przez doświadczenie pewność, iż nauka weterynaryjna musi z trudem przekładać sobie drogi naprzód, że róż na tych drogach niewiele; ambicja stanu weterynaryjnego każe nam śmiało podejmować trud, którego owoce niedługo już będą widoczne.

Wychodząc z tych założeń, w imieniu Zarządu, składam projekt Statutu nowego Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. Mam zaszczyt przytem zaznaczyć, że Zarząd uważa swą propozycję zasadniczą za jedynie racjonalne rozwiązanie sprawy dalszych losów Towarzystwa i dlatego uważa przyjęcie statutu z ewentualnemi poprawkami, nie zmieniającemi jego istoty, za sprawę zaufania!

Po odczytaniu i przedyskutowaniu projektu nowego Statutu, Zebranie jednogłośnie uchwala nowy Statut pod nazwą: „Statut Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych", zawierający, od 1 do 47, paragrafy stałe i, od 48 do 52, paragrafy przejściowe.

STATUT

POLSKIEGO TOWARZYSTWA NAUK WETERYNARYJNYCH

Nazwa, siedziba i cel Towarzystwa

§ 1. Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych, wiążąc swoje powstanie z powołanem do życia 7 listopada 1909 roku Warszawskiem Towarzystwem Weterynarskiem, przekształconem

od 1919 roku na Polskie Towarzystwo Lekarzy Weterynaryjnych, stawia sobie jako cel pracę nad rozwojem nauk weterynaryjnych, przez zbliżanie do siebie osób poświęcających się medycynie weterynaryjnej, hodowli i naukom z niemi związanym i wzajemne udzielanie sobie wiadomości o spostrzeżeniach, pracach i zdobyczach, osiągniętych w tych dziedzinach wiedzy.

§ 2. Dla osiągnięcia wymienionego celu Towarzystwo:

a) urządza posiedzenia naukowe,

b) ogłasza drukiem prace, rozprawy, protokóły, wydaje czasopisma i t. p.

c) prowadzi i przyczynia się materjalnie do prowadzenia badań naukowych,

d) ogłasza konkursy i przyznaje nagrody za prace naukowe,

e) urządza wykłady i odczyty publiczne,

f) utrzymuje bibljotekę, zbiory naukowe i zakłady badawcze.

§ 3. Siedzibą Towarzystwa jest miasto stołeczne Warszawa. Teren działalności rozciąga się na Rzeczpospolitą Polską i zagranicę, z zachowaniem miejscowych praw o stowarzyszeniach.

§ 4. Towarzystwo jest osobą prawną i jako takie ma prawo nabywać nieruchomości, przyjmować zapisy i ofiary.

Członkowie Towarzystwa

§ 5. Towarzystwo składa się z członków: honorowych, rzeczywistych i czynnych oraz korespodentów krajowych i zagranicznych.

§ 6. Członkiem rzeczywistym może zostać osoba posiadająca obywatelstwo polskie, poświęcająca się badaniom z zakresu medycyny weterynaryjnej i nauk z nią związanych; ilość członków rzeczywistych z naukowemi stopniami weterynaryjnemi nie może być niższa od $^3/_4$ ogólnej ilości członków rzeczywistych.

§ 7. Członkiem korespondentem krajowym może zostać osoba poświęcająca się badaniom z zakresu medycyny weterynaryjnej i nauk z nią związanych, nie odpowiadająca warunkom przewidzianym w § 6.

§ 8. Członkiem korespondentem zagranicznym może zostać osoba poświęcająca się badaniom z zakresu medycyny weterynaryjnej i nauk z nią związanych, zamieszkała poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. Członkowie honorowi Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, którzy są nimi na zasadzie statutu tego Towarzystwa, pozostają nimi w Polskiem Towarzystwie Nauk Weterynaryjnych, natomiast nowi członkowie honorowi powoływani nie będą.

§ 10. Członkowie czynni Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, którzy zadeklarują swą chęć, pozostaną członkami czyn-

nymi Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, natomiast nowi członkowie czynni przyjmowani nie będą.

§ 11. Członkowie wszystkich kategorji mają prawo:

a) uczestniczenia w posiedzeniach naukowych i uroczystych Towarzystwa,

b) przedstawiania prac swych na posiedzenia naukowe Towarzystwa,

c) bezpłatnego otrzymywania sprawozdań Towarzystwa,

d) korzystania z urządzeń Towarzystwa.

§ 12. Członkowie rzeczywiści, oprócz posiedzeń wymienionych w § 11, uczestniczą w zebraniach administracyjnych. Tylko członkowie rzeczywiści mają czynne i bierne prawo wyborcze.

§ 13. Każdy członek rzeczywisty i czynny wnosi na rzecz Towarzystwa ofiarę coroczną od 50 złotych wzwyż.

§ 14. Kandydatów na członków rzeczywistych i korespondentów zgłasza pisemnie do prezydjum dwóch członków rzeczywistych Towarzystwa, dołączając własnoręcznie napisany przez kandydata rys życia, oświadczenie pisemne, że pragnie zostać członkiem, oraz wykaz, ew. odbitki prac ogłoszonych. Prezydjum przekazuje zgłoszenie Komisji powołanej przez Zarząd, złożonej z 3-ch członków rzeczywistych Towarzystwa, która rozpatruje zgłoszenie i przedstawia z wnioskiem swoim Zarządowi. Kandydatura przedstawiana jest przez Zarząd do wiadomości członków na majowem ogólnem zebraniu administracyjnem. Na listopadowem ogólnem zebraniu administracyjnem kandydatura jest poddawana głosowaniu. Wybór członka zostaje dokonany, o ile kandydat, obowiązkowo w tajnem głosowaniu, otrzyma $^{2}/_{3}$ głosów obecnych na zebraniu członków.

§ 15. Nadanie godności członka rzeczywistego członkowi korespondentowi jest dokonywane w ten sam sposób jak powołanie nowego członka rzeczywistego.

§ 16. Skreślenie członka rzeczywistego lub czynnego może nastąpić w drodze uchwały Zarządu Towarzystwa w wypadku nieobecności w ciągu dwóch lat na posiedzeniach Towarzystwa i jednoczesnem niezłożeniu w tym czasie ofiary na rzecz Towarzystwa.

Zarząd Towarzystwa

§ 17. Zarząd Towarzystwa składa się z Prezesa, Wiceprezesa, Sekretarza naukowego, Sekretarza administracyjnego, Redaktora wydawnictw, Skarbnika i Bibljotekarza-Kustosza.

§ 18. Prezesem zostaje z reguły wiceprezes z roku ubiegłego.

§ 19. Wiceprezesa obiera na 1 rok listopadowe ogólne zebranie administracyjne w tajnem głosowaniu.

§ 20. Przejęcie funkcyj od ustępującego prezesa przez wiceprezesa następuje na listopadowem uroczystem zebraniu administracyjnem, przyczem ustępujący i obejmujący funkcje prezesi wygłaszają przemówienie.

§ 21. Sekretarza administracyjnego, Sekretarza naukowego, Redaktora wydawnictw, Skarbnika i Bibljotekarza-Kustosza — powołuje ogólne zebranie administracyjne na lat 2.

§ 22. W razie opróżnienia się stanowiska prezesa, miejsce jego obejmuje wiceprezes, który niezwłocznie zwołuje ogólne zebranie administracyjne, celem obioru nowego wiceprezesa. Wiceprezes, który zastępczo objął funkcję prezesa, urzęduje jako prezes, a nowoobrany wiceprezes urzęduje jako wiceprezes, w ciągu roku bieżącego i następującego po nim.

§ 23. W razie opróżnienia się stanowiska wiceprezesa, prezes niezwłocznie zwołuje ogólne zebranie administracyjne celem obioru nowego wiceprezesa.

§ 24. Wrazie opróżnienia się któregokolwiek ze stanowisk, podanych w § 21, zostaje powołany uchwałą Zarządu jeden z członków rzeczywistych do pełnienia zastępczo obowiązków na czas do najbliższego ogólnego zebrania administracyjnego, na którem nastąpi wybór ostateczny na opróżnione miejsce, na czas pozostały do upłynięcia dwóch lat.

§ 25. Prezes reprezentuje Towarzystwo nazewnątrz; zwołuje zebrania ogólne administracyjne i posiedzenia naukowe, posiedzenia Zarządu i przewodniczy na nich; czuwa nad wykonaniem statutu i zadań Towarzystwa.

§ 26. Wiceprezes pełni obowiązki prezesa w razie jego nieobecności.

§ 27. Sekretarz naukowy prowadzi protokóły posiedzeń naukowych, układa projekty sprawozdań z prąc Towarzystwa i uczestniczy w redakcji organu Towarzystwa.

§ 28. Sekretarz administracyjny prowadzi całą korespondencję Towarzystwa i przedstawia sprawy podlegające rozpatrzeniu na zebraniach ogólnych administracyjnych, prowadzi protokóły posiedzeń Zarządu i ogólnych administracyjnych, podpisuje wraz z prezesem korespondencję zewnętrzną oraz wszelkie akty urzędowe i notarjalne, oraz podpisuje razem ze skarbnikiem wszelkie asygnaty do kasy.

§ 29. Sekretarze, w razie potrzeby, zastępują się czasowo wzajemnie.

§ 30. Redaktor wydawnictw Towarzystwa prowadzi prace związane z redagowaniem i wydawaniem organu i wszelkich publikacyj Towarzystwa.

§ 31. Skarbnik prowadzi rachunkowość i kasę Towarzystwa.

§ 32. Bibljotekarz - Kustosz prowadzi bibljotekę i zbiory Towarzystwa.

§ 33. Zarząd zbiera się w miarę potrzeby na zaproszenie prezesa. Dla prawomocności postanowień Zarządu niezbędna jest obecność czterech członków: w tem prezesa lub w jego zastępstwie — wiceprezesa i jednego z sekretarzy lub zastępców tych ostatnich. W razie równości głosów głos przewodniczącego przeważa.

Członek Zarządu, który nie był obecny na 4-ch kolejnych posiedzeniach Zarządu bez umotywowania powodów swej nieobecności, będzie uchwałą Zarządu uważany za zrzekającego się swego mandatu. O powyższej uchwale zostaje on zawiadomiony pisemnie.

§ 34. Do obowiązku Zarządu należy:

a) prowadzenie wszystkich spraw administracyjnych Towarzystwa, oraz bieżących, porozumiewanie się z urzędami, instytucjami i interesantami,

b) przyjmowanie darowizn, legatów, odbieranie funduszów przekazanych Towarzystwu,

c) wykonywanie uchwał ogólnych zebrań administracyjnych,

d) ogólne kierownictwo wydawnictwami,

e) rozpatrywanie spraw, które mają być wniesione na ogólne zebranie administracyjne,

f) przygotowanie projektu budżetu,

g) zatwierdzenie regulaminów dla organów Towarzystwa,

h) powoływanie do życia komisyj do badań poszczególnych zagadnień i określenie regulaminów dla tych komisyj.

Zebrania Towarzystwa

§ 35. Towarzystwo odbywa zebrania: ogólne administracyjne, doroczne zebranie uroczyste oraz posiedzenia naukowe.

§ 36. Ogólne zebranie administracyjne odbywa się przynajmniej 2 razy do roku w maju i listopadzie. Do ważności zebrania potrzeba aby było ono zwołane przez prezesa lub w jego zastępstwie przez wiceprezesa na 10 dni przed terminem, przyczem w zaproszeniach powinien być podany porządek dzienny; konieczna jest obecność przynajmniej $^1/_3$ członków rzeczywistych. W razie niedojścia do skutku zebrania w pierwszym terminie, w godzinę później odbywa się zebranie w drugim terminie, ważne bez względu na ilość obecnych.

§ 37. Do ogólnego zebrania administracyjnego należy:

a) rozstrzyganie i decydowanie wniosków przedstawionych przez Zarząd,

b) wybory członków Towarzystwa,

c) wybory na urzędy Towarzystwa,

d) zatwierdzenie sprawozdania rocznego i projektu budżetu, na podstawie wniosków Komisji Rewizyjnej,

e) rozstrzyganie i uchwalanie zmian statutu Towarzystwa,

f) sprawy rozwiązania Towarzystwa.

g) rozpatrywanie wniosków członków zgłoszonych do Zarządu przynajmniej na 3 dni przed zebraniem.

Do ważności uchwał potrzeba zwykłej większości głosów; co do punktów b), e) i f)—większości $^2/_3$ głosów obecnych.

§ 38. Doroczne zebranie uroczyste Towarzystwa odbywa się dnia 7 listopada t. j. w rocznicę założenia Warszawskiego Towarzystwa Weterynaryjnego. Biorą w niem udział wszyscy członkowie Towarzystwa i goście zaproszeni przez Zarząd.

Na zebraniu tem, po przekazaniu funkcyj nowemu prezesowi przez ustępującego, przy stosownem przemówieniu, jest odczytywane sprawozdanie z działalności Towarzystwa za rok ubiegły, wygłaszane są wykłady naukowe, ogłaszane nagrody i wyniki konkursów Towarzystwa oraz nazwiska nowopowołanych członków Towarzystwa.

§ 39. Posiedzenia naukowe są zwoływane przynajmniej raz na miesiąc (z wyjątkiem lipca, sierpnia i września) przez prezesa lub w jego zastępstwie przez wiceprezesa, drogą rozesłania zaproszeń na tydzień przed terminem, z podaniem porządku dziennego.

§ 40. Na posiedzeniach naukowych są przedstawiane prace rozprawy i komunikaty ze wszystkich dziedzin nauki, wchodzących w zakres prac Towarzystwa, rozważane są wnioski w sprawach naukowych, oceniane są rozprawy i dzieła przedstawiane Towarzystwu przez osoby postronne i zgłaszane na skutek ogłoszonych konkursów,

§ 41. Powołane w myśl § 34 p. h. komisje składają się z członków Towarzystwa oraz z osób stojących poza Towarzystwem. Komisje wybierają z pośród siebie przewodniczącego i sekretarza. Komisje funkcjonują na zasadzie regulaminów zatwierdzonych przez Zarząd.

Uchwały komisyj są przedstawiane Zarządowi, który je wnosi na posiedzenia naukowe, względnie na ogólne zebranie administracyjne, w zależności od charakteru sprawy.

Komisja rewizyjna

§ 42. Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków i 2 zastępców, wybieranych na ogólnem zebraniu administracyjnem na lat 2.

§ 43. Komisja rewizyjna:

a) kontroluje księgi, kasę i stan majątkowy Towarzystwa, w każdym czasie, a obowiązana jest to dokonać przynajmniej raz do roku przed listopadowem ogólnem zebraniem administracyjnem, któremu przedstawia swe wnioski;

b) ma prawo wymagać od Zarządu zwołania ogólnego zebrania administracyjnego i przedstawienia na niem swych wniosków.

Fundusze i majątek Towarzystwa

§ 44. Do funduszu przeznaczonego na bieżące potrzeby Towarzystwa zalicza się:

a) ofiary członków,

b) zasiłki przyznane Towarzystwu,

c) wpływy ze sprzedaży wydawnictw,

d) dochody z majątków Towarzystwa,

e) inne dochody mające charakter doraźny.

§ 45. Legaty i zapisy na cele Towarzystwa są utrzymywane jako nienaruszalne, z przeznaczeniem dochodów od nich na cele przewidziane przez ofiarodawców; o ileby zapis pozbawiony był zastrzeżenia co do przeznaczenia dochodów, dochody te są spożytkowywane według uchwały ogólnego zebrania administracyjnego, na wniosek Zarządu na cele Towarzystwa.

§ 46. Wszelkie fundusze są lokowane w instytucjach państwowych lub komunalnych. Kapitały fundacyjne—w papierach procentowych, mających bezpieczeństwo pupilarne.

Rozwiązanie Towarzystwa

§ 47. W razie rozwiązania Towarzystwa majatkiem jego rozporządzi ostatnie ogólne zebranie administracyjne, przeznaczając go na polską instytucję naukową, w zakres działania której będą wchodziły badania z dziedziny medycyny weterynaryjnej.

Postanowienia przejściowe

§ 48. Pierwszy zastęp członków rzeczywistych Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych utworzony zostanie z pośród dotychczasowych członków czynnych Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych którzy:

1. są członkami-założycielami Warszawskiego Towarzystwa Weterynaryjnego;

2. zajmowali, przynajmniej w ciągu 2-ch trzechletnich kadencyj, stanowiska członków Zarządu lub Komitetu Naukowego Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych;

3. są profesorami lub docentami państwowych szkół akademickich;

4. wykazać się mogą publikacjami naukowemi w języku polskim.

Pozostali dotychczasowi członkowie Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych:

a. honorowi — zostają członkami honorowymi Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych,

b. czynni — którzy pisemnie zadeklarują chęć pozostania w Polskiem Towarzystwie Nauk Weterynaryjnych—zostają członkami czynnymi Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynarjnych.

§ 49. Prezes Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych w ciągu najdalej 3 miesięcy o daty zatwierdzenia niniejszego statutu, powoła Komisję złożoną z 5 członków z pośród członków Zarządu Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, która rozpatrzy spis członków Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych i ustali listę członków rzeczywistych, zgodnie z wymaganiami § 48. Po ustaleniu listy członków rzeczywistych Prezes P. T. L. W. zwoła wszystkich członków rzeczywistych na pierwsze ogólne zebranie administracyjne, które będzie prawomocne przy obecności większości członków rzeczywistych, zamieszkałych w Warszawie. Zebranie obierze tymczasowy zarząd w osobach Prezesa, Wiceprezesa, Sekretarza naukowego, Sekretarza administracyjnego, Redaktora wydawnictw, Skarbnika i Bibljotekarza - Kustosza, który pełnić będzie swe funkcje do chwili ukonstytuowania się pierwszego Zarządu, obranego na zebraniu administracyjnem, w którem przyjmą udział również członkowie rzeczywiści, którzy wejdą do Towarzystwa w myśl § 50.

W ręce Tymczasowego Zarządu Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych złożą swe godności, prowadzone sprawy, majątek, fundusze i kasę członkowie Zarządu Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych.

§ 50. Wspomniana w § 49 komisja, z 5 członków Zarządu Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, ułoży również listę osób pracujących w zakresie polskiej nauki weterynaryjnej, odpowiadających warunkom § 48, a nie będących członkami Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych i przedstawi tę listę pierwszemu ogólnemu zebraniu administracyjnemu do zatwierdzenia. Obrani definitywnie staną się rzeczywistymi członkami Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych po złożeniu oświadczenia o przyjęciu wyboru.

§ 51. Po skompletowaniu listy członków rzeczywistych Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, tymczasowy Zarząd zwoła w najbliższym czasie ogólne zebranie administracyjne, na którem na-

stąpi wybór pierwszego Zarządu Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, który przejmie funkcję od tymczasowego Zarządu.

§ 52. Wspomniana w § 49 Komisja przeprowadzi również ankietę śród członków czynnych Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, co do życzenia pozostania członkami czynnymi Polskuego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych i ustali listę członków czynnych Towarzystwa.

Nadzwyczajne XXV Walne Zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych upoważnia członków Zarządu: pp. Prezesa Towarzystwa dr. Konrada Millaka, oraz dr. Maksymiljana Łabędzia i Anastazego Koskowskiego do poczynienia wszelkich kroków prawnych celem ulegalizowania nowego statutu.

Zebranie zamknięto.

Dr. Łabędź
Sekretarz Zgromadzenia

XXVII WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW POLSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARZY WETERYNARYJNYCH W DNIU 17 MAJA 1930 ROKU

Zebranie zagaił prezes Towarzystwa dr. K. Millak.

Prezydjum Zgromadzenia powołane zostało przez aklamację w następującym składzie:

Prof. Gordziałkowski Jan — przewodniczący; Brzezicki Władysław i Lipski Mirosław — asesorowie; dr. Szabłowski Jerzy — sekretarz.

Prof. J. Gordziałkowski. Proszę Panów o powstanie *(Wszyscy wstają)*. Piotr Boczkowski zmarł dnia 21 września 1924 roku — dobrze zasłużył się dla Towarzystwa. W roku 1929 zmarli członkowie Towarzystwa: Maksymiljan Podolszyński i Józef Malewski.

Dr. K. Millak, prezes Towarzystwa — Ogólny pogląd na rok sprawozdawczy

Panie Przewodniczący, Panowie!

Zebranie nasze dzisiejsze odbiega od normalnych naszych walnych zgromadzeń dorocznych.

Zamknąć mamy dzisiejszem zgromadzeniem zgórą dwudziestoletnią pracę Towarzystwa na weterynaryjnej niwie naukowo - społecznej i to zamknąć tę pracę Polskiego Towarzystwa lekarzy weterynaryjnych, jako takiego — na zawsze!

Nie przychodzi to z lekkiem sercem.

Trzeba było względów niezmiernej wagi, wnikających w całokształt układu warunków okresu historycznego od chwili wskrzeszenia Ojczyzny, aby położyć na szalę cały z trudem niezmiernym gromadzony tak moralny jak i materjalny dorobek Towarzystwa, aby przeważyć ciężar zdecydowanie na korzyść zjednoczenia się wszystkich lekarzy weterynaryjnych Rzeczypospolitej w jednem wielkiem Zrzeszeniu.

Po raz ostatni zatem Zarząd złoży Panom sprawozdanie z prac swych w roku ubiegłym, poczem przedstawi Wam wnioski związane z likwidacją Towarzystwa.

Trudno mi powstrzymać się w tej chwili od tego, aby w pewnym zarysie nie rzucić przed Panami wspomnienia retrospektywnego na życie które ubiegło, a które odrodzić się ma już w innej postaci.

Rok 1909. Po chwilowem rozbudzeniu nadziej związanych z klęską Rosji w wojnie z Japonją i wstrząsach wewnętrznych ogromnych terytorjów b. imperjum, z którem związane było b. Królestwo Kongresowe, coraz wyraźniej zawisała nad Polską, ściskająca się ponownie i odzyskująca siłę, ciężka ręka przemocy wrażej. Wystarczał jednak okres choć krótki pewnej słabości, a w związku z tem ustępliwości wroga, aby grupa ludzi dobrej woli z pośród lekarzy weterynaryjnych b. Królestwa z Piotrem Boczkowskim na czele zdołała przeprowadzić, z jednej strony złączenie się w jedno zrzeszenie naukowo - stanowe wszystkich niemal lekarzy weterynaryjnych b. Kongresówki, a z drugiej — wydobyć od zaborcy ulegalizowanie tego zrzeszenia, będącego pierwszym na tym terenie czynnikiem polskiej myśli weterynaryjnej naukowo - społecznej. Cześć pamięci założycieli Towarzystwa!

Poszły lata pracy w warunkach ciężkich. Przypomnę tylko że drukowane sprawozdania Towarzystwa musiały się ukazywać w dwóch językach — polskim i rosyjskim. Pomimo wszystko jednak, na terenie b. Kongresówki zaczyna się rozwijać polska myśl i polskie słowo w zakresie nauki weterynaryjnej, wypleniane dotychczas kilkudziesięcioletnią polityką rusyfikacyjną w szkolnictwie weterynaryjnem doszczętnie, a wskutek tego prawie nieznane zawodowcom Polakom b. zaboru.

O obfitym dorobku przedwojennej pracy Towarzystwa świadczą szeregi tematów opracowanych i omawianych na posiedzeniach Towarzystwa: poruszano w nich wszystkie dziedziny nauki weterynaryjnej.

Wielka wojna przytłumiła pracę Towarzystwa, chociaż jej nie przerwała

Świty niepodległości znalazły w Towarzystwie żywy odzew. Stanęło ono pod znakiem konieczności organizacyjnych państwa. Od grudnia 1918 roku przez długi okres czasu wszystkie myśli i poczynania stanu weterynaryjnego w murach Towarzystwa biorą początek. Organizacja pierwszego zjazdu ogólnopolskiego lekarzy weterynaryjnych, powołanie do życia czasopisma fachowego, inicjatywa związku zawodowego, ideowy kierunek studjów medycyny weterynaryjnej, organizacja uczestnictwa stanu weterynaryjnego w obronie zagrożonej Ojczyzny, obrona interesów zawodu, wszystkie te sprawy, w przeciągu kilku pierwszych lat życia państwa, są przeprowadzane, organizowane, zamyślane w Polskiem Towarzystwie lekarzy weterynaryjnych.

Od roku 1923, od chwili powstania organizacji zawodowej, obejmującej całe państwo, Towarzystwo stara się wrócić do swej, zakreślonej pierwszemi planami założycieli, pracy naukowej. Musi jednak przez pewien czas jeszcze, do chwili okrzepnięcia Związku, udzielać swych sił dla prac stanowych. Wreszcie od 1925 roku przechodzi całkowicie do pracy naukowej. W roku 1926 zapoczątkowane zostaje wydawnictwo *Pamiętników Polskiego Towarzystwa lekarzy weterynaryjnych*. odźwierciadlające prace tego Towarzystwa. Poziom posiedzeń, rodzaj przedstawianych prac i referatów podnosi się; Towarzystwo staje się placówką polskiej nauki weterynaryjnej; a w związku z tem zbliża się chwila konieczności reorganizacji Towarzystwa.

Jednocześnie w środowiskach zawodowych podnosi się myśl utworzenia zrzeszenia lekarzy weterynaryjnych polskich, obejmującego całokształt interesów stanu weterynaryjnego, a nie tylko sprawy zawodowe.

Zapadła wreszcie uchwała Walnego Zgromadzenia Towarzystwa, że nie będzie ono nadal istniało na podstawach dotychczasowych. Myśl Towarzystwa idzie po linji powołania do życia czystego ogniska polskiej nauki weterynaryjnej, jako zamkniętego Towarzystwa, wzorem tego rodzaju instytucyj zagranicą.

Wprowadzeniu w życie tych zamierzeń, pomimo nawet zapadłych już uchwał,

stoją na przeszkodzie obecnie liczne warunki. Należy jednak ufać iż zamierzenia te w przyszłości zostaną wprowadzone w życie i w nich, choć już w odmiennej postaci, odrodzi się naukowa ideologja naszego Towarzystwa.

Kończę swój skrót. Historja Towarzystwa była tkana na kanwie dziejowej przebogatej w wypadki, gdy niemożliwe stawało się ciałem żywem. Na tle tych wypadków rozwijaną pracą starano się dowieść że w duszach zrzeszonych gorącym płomieniem gorzał ogień miłości Dobra i Prawdy. Na drodze ku tym najwyższym wartościom kładziono najlepsze wysiłki ofiarnej pracy. Zmieniając formy, dalej pracę tę nieść będziemy z niezmienioną ideologją i wiarą.

Dr. J. Szabłowski, zastępca sekretarza Zarządu — Sprawozdanie z działalności Zarządu Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych za rok 1929

Szanowni Panowie! W roku sprawozdawczym lista członków P. T. L. W. obejmowała 151 członków. Z grona naszego ubyli kol. kol. Podolszyński Maksymiljan, Malewski Józef. Pamięć zmarłych uczczona była na miesięcznych zebraniach i posiedzeniach Zarządu. W poczet członków T-wa zostali przyjęci: Juljusz Brill, Alojzy Bąk, Zenon Górniewicz, Bernard Karabiowski, Walenty Malicki, Zygmunt Mockus, Stefan Polankiewicz, Kazimierz Sidor. Wypisali się z listy członków T-wa: Jan Szukszta, Józef Stojanowski, Leon Gniewiewski. Pozatem z listy członków skreślono 37 kolegów z powodu nieopłacenia składek członkowskich.

Zarząd T-wa ukonstytuował się w dniu 26/III 1929 r. w sposób następujący: prezes — dr. K. Millak, wice - prezesi — A. Mackiewicz i M. Marczewski, sekretarz admin. — St. Dowgiałło, zastępca sekretarza — dr. J. Szabłowski, sekretarz naukowy — dr. M. Łabędź, skarbnik — J. Braun, bibljotekarz I — St. Stefański, bibljotekarz II — Z. Zaniewski, kustosz — A. Koskowski, gospodarz lokalu — J. Braun, redaktor odpowiedzialny — Jan Braun, członkowie zarządu — dr. J. Kiszkiel i L. Drecki.

W roku sprawozdawczym odbyło się 12 posiedzeń Zarządu, 14 posiedzeń naukowych, dwa nadzwyczajne Walne Zgromadzenia P. T. L. W. w Poznaniu i Warszawie oraz obecne XXVII Walne Zgromadzenie.

W uznaniu 40-letniej pracy prof. mag. Gordziałkowskiego i dr. Kiszkiela urządzono specjalną uroczystą Akademję.

Na zaproszenie rektora Uniwersytetu Wileńskiego, w związku z uroczystościami 350 letniej rocznicy powstania Wszechnicy Stefana Batorego w Wilnie, z ramienia P. T. L. W. wziął udział Prezes T-wa dr. Millak. Podczas uroczystości jubileuszowych Prezes wygłosił odpowiednie przemówienie w imieniu lekarzy weterynaryjnych R. P.

P. T. L. W. przyjęło również udział w I Zjeździe Hodowców Koni w Polsce, T-wo reprezentował na tym zjeździe Prezes.

W związku z powstaniem Zrzeszenia Lekarzy Weterynaryjnych R. P. — Zarząd P. T. L. W. wystąpił na Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu T-wa z deklaracją stwierdzającą, że powstanie jednego Zrzeszenia lekarzy weter. obejmującego sprawy prowadzone przez dotychczasowe T-wa i Związek, stanowi w dzisiejszych warunkach czasu istotny warunek dla rozwoju stanu i nauki weterynaryjnej, przyczem w Polsce nie powinno istnieć żadne inne Zrzeszenie, którego zakres prac wkraczałby w zakres prac powstającego Zrzeszenia. Sprawa powołania do życia jednej wielkiej organizacji, obejmującej ogół lekarzy weterynaryjnych R. P. pod-

noszona była niejednokrotnie na posiedzeniach Zarządu T-wa już od 1919 r. i znalazła wyraz w rezolucji IV Zjazdu Lekarzy Weterynaryjnych.

Zarząd T-wa zajmował się również opracowaniem statutu Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. W skład komisji do spraw T-wa Nauk Weterynaryjnych wybrano: prof. Gordziałkowskiego, dr. Millaka, M. Marczewskiego, dr. Łabędzia. Statut został przyjęty przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie T-wa w grudniu r. z.

Wobec powstania Zrzeszenia Lekarzy Weterynaryjnych R. P. i likwidacji wszystkich organizacyj lekarsko - weterynaryjnych, zakres działania których wchodzi w zakres działalności Zrzeszenia —Zarząd P. T. L. W. na posiedzeniu w dniu 6/V b. r. przyjął rezolucję likwidacyjną T-wa, która zostanie odczytana na dzisiejszem Walnem Zgromadzeniu.

Dr. M. Łabędź, sekretarz naukowy Towarzystwa — Sprawozdanie z naukowej działalności Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych za 1929 rok.

Panie Przewodniczący, Panowie Koledzy!

W dniu dzisiejszym w imieniu Zarządu mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z działalności naukowej naszego Towarzystwa za rok ubiegły 1929/30.

Działalność naukowa Towarzystwa, obok prac organizacyjnych w roku sprawozdawczym była nie mniej owocna, niż w roku ubiegłym.

W ogólnej charakterystyce warunków pracy, rzec można, nie różniły się one istotnie od roku ubiegłego. Więc jak i w latach poprzednich posiedzenia miesięczne Towarzystwa były poświęcone prawie wyłącznie referatom naukowym i sprawozdawczym z dziedzin najbardziej interesujących nas zagadnień.

W wojnie światowej ogromną rolę odegrały gazy trujące. Wszystkie państwa zajmują się obecnie tem zagadnieniem; powstały zakłady specjalne, zadaniem których jest przeprowadzanie doświadczeń nad środkami obrony przed gazami.

Do zmian w narządach oddechowych obserwowanych w czasie wojny po zatruciach gazami należą zmiany tkanki sprężystej w płucach, które występują początkowo w postaci t. zw. volumen pulmonum auctum, a następnie w postaci przewlekłej rozedmy. Do tej pory zmiany te były spostrzegane u ludzi. Bardzo ciekawy komunikat przedstawił członek P. T. L. W. dr. J. Szabłowski p. t. „Zmiany tkanki sprężystej w płucach wywołane przez iperyt" na jednem z posiedzeń miesięcznych. Dr J. Szabłowski, przeprowadził doświadczenia z iperytem na kilkunastu psach i wykazał, że w zatruciach iperytem następuje wyraźny zanik tkanki sprężystej płuc.

Do niebezpieczeństw przyszłej wojny, w której zastosowane będą środki chemiczne, dołącza się niebezpieczeństwo t. zw. wojny bakterjologicznej.

Różne epidemje i epizootje grasowały w czasie wojny światowej. Księgosusz, nosacizna, dur plamisty, powrotny i brzuszny, cholera i t. d. Zachodzi pytanie czy te epidemje i epizootje mogą być wywołane sztucznie?

Prof. dr. Włodzimierz Lindeman przedstawił na jednem z posiedzeń miesięcznych referat p. t. „Czy jest możliwe sztuczne wywołanie epizootyj i epidemij".

Autor na całym szeregu przykładów dowodzi, że jest to rzecz wątpliwa.

Trucizny chemiczne są czynnikami stojącemi poza zwykłemi czynnikami życia codziennego tak ludzi jak i zwierząt i są wyrobami sztucznemi, podczas gdy bodźce chorób zakaźnych są współzawodnikami danego gatunku w jego walce o byt, zależą w swoim rozwoju od samego faktu obecności odpowiedniego gospodarza i nie mogą powstać samodzielnie. Aby móc wywołać epidemję lub epizootję należy stworzyć w sposób sztuczny cały szereg pomocniczych czynników, niezbędnych do rozwoju epidemij, których, poza wprowadzeniem odpowiedniego bodźca, nie jesteśmy w stanie powołać do życia. Jeżeli zaś te czynniki będą istnieć, to epidemja sama powstanie, gdyż chorobotwórczych bodźców w warunkach wojennych nigdy nie zabraknie.

Sprawa stosowania skutecznej metody zwalczania zakażeń przyrannych ciągle nie przestaje być aktualna. Po przeprowadzeniu doświadczeń nad stosowaniem antiwirusu Besredki i pyoimmuniny Torlikowskiego, dziś już możemy wypowiedzieć pewne wnioski przy zastosowaniu tych metod leczenia w praktyce klinicznej. Na temat ten wygłosili referaty: członek P. T. L. W. dr. Józef Kulczycki p. t. „Biologiczne środki lecznicze w chirurgji weterynaryjnej" i członek P. T. L. W. M. Marczewski p. t. „Dr. Torlikowski — leczenie pyoimmuninowe".

Obaj referenci przytoczyli cały szereg przypadków chirurgicznych, w których zastosowane były powyższe metody leczenia z dobremi wynikami tak u ludzi, jak i u zwierząt.

Z kazuistyki klinicznej członek P. T. L. W. dr. J. Kulczycki przedstawił nam 3 referaty: 1) referat p. t. „Złamanie kości pęcinowej"; 2) Plombowanie zębów u koni. Autor wykazuje, że dość często spotyka się u koni próchnienie zębów. W okresie początkowym, kiedy niema jeszcze ropnego zapalenia miazgi, można takie zęby plombować i uchronić je od dalszego psucia się. 3-i referat zawierał „Uwagi do operacji przy dychawicy świszczącej". Temat dychawicy świszczącej, jakkolwiek ma już dotąd dość obfite piśmiennictwo, nie jest jeszcze wyczerpany, albowiem etiologja, diagnostyka i leczenie tej choroby, zawiera jeszcze sporo zagadnień należycie nie rozwiązanych. Kilka sposobów wykonania tej operacji zaproponowano dotąd. Każdy sposób ma swoich zwolenników i przeciwników. Autor przedstawił swoje uwagi o wykonywaniu operacji dychawicy świszczącej sposobem Pfeiffera.

Chorobami zakaźnemi zawsze żywo interesuje się Towarzystwo. W roku bieżącym, nietylko w Polsce, ale w całym nieomal świecie, ogromne zainteresowanie wzbudziła tak zwana „choroba papuzia" — Psittacosis. Na czasie był zatem referat członka P. T. L. W. J. Brilla, przedstawiony na jednem z miesięcznych posiedzeń p. t. „Psittacosis". Referent w formie bardzo przejrzystej omówił etjologię tej choroby, rozprzestrzenianie się jej, niebezpieczeństwo dla ludzi i wskazał na środki, jakie należy przedsięwziąć, aby uniknąć przeniesienia jej do Polski.

Drugim referatem z dziedziny chorób zaraźliwych był referat sprawozdawczy, przedstawiony przez członka P. T. L. W. B. Rokitę p. t. „Przyczynek do sprawy zbadania i zwalczania zołzów". Autor omówił sposób leczenia zołzów, przyjęty w armji niemieckiej, przez zastosowanie wieloważnych szczepionek, poddanych działaniu barwników i surowicy przeciwzołzowej wielowartościowej.

Jednym z najżywiej obchodzących nas problematów jest sprawa nadzoru sanitarnego nad produktami pochodzenia zwierzęcego.

Z pośród produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego na pierwszem miejscu należy postawić mięso, odgrywające tak ważną rolę w odżywianiu ludzi.

Prawidłowe badanie mięsa ma pierwszorzędne znaczenie.

Ocena mięsa w pierwszym rzędzie polega na badaniu zwierząt rzeźnych przed ubojem, a następnie po uboju. Zwykle takie badania są wystarczające. Dość często jednak zachodzą przypadki, kiedy lekarz przy badaniu znajduje nie dość wyraźne zmiany anatomo - patologiczne, nie dające się bliżej określić. Wtedy zachodzi potrzeba badania bakterjologicznego. Aczkolwiek badania bakterjologiczne mięsa stanowią istotę badań laboratoryjnych — to samo tylko badanie bakterjologiczne nie zawsze jest wystarczające. Aby uzupełnić całokształt badań mięsa, powinniśmy zdążać równocześie w dwóch kierunkach, a mianowicie: badania bakterjologicznego i badania bio - fizyko - chemicznego.

Wykonywując badania bakterjologiczne mięsa, jesteśmy w stanie łatwo wykryć gatunki bakteryj i określić ich siłę rozrodczą oraz przynależność. Przeprowadzając zaś jednocześnie badania bio - fizyko - chemiczne własności mięsa i porównując otrzymane wyniki, możemy dostatecznie scharakteryzować procesy jakie zachodzą w mięsie w warunkach zwykłych i w warunkach nieco odmiennych, przyśpieszających wszelkie procesy biologiczne.

Na temat badania mięsa przedstawił referat S. Malicki p. t „Badania bio - fizyko - chemicznych własności mięsa".

Członek P. T. L. W. doc. dr. Z. Mockus przedstawił 2 komunikaty: jeden p.t. „Badania osteometryczne koni rasy żmudzkiej i niektórych koni wschodnich" 2-i p. t. „Wpływ gruczołów tarczycowych i przytarczycowych na wzrost kośćca u psów".

W pierwszej swej pracy autor, na zasadzie przeprowadzonych pomiarów kości konia żmudzkiego i niektórych koni wschodnich, dochodzi do wniosków następujących:

1) Szkielet tarpana stepowego oraz szkielet konia rasy żmudzkiej zgodnie z wynikami badań osteometrycznych są bardzo do siebie podobne.

2) Rasa koni żmudzkich stanowi pierwotny szczep koni z grupy tarpana.

3) Szkielet konia rasy żmudzkiej ma wiele wspólnego ze szkieletem konia arabskiego i konia Przewalskiego.

4) Miejscowe konie — żmudzki, polski, estoński — osteometrycznie biorąc są do siebie bardzo podobne.

W drugim referacie autor wykazał, że, po wycięciu gruczołów tarczycowych i przytarczycowych, u kilku psów doświadczalnych, psy te, pozbawione tak ważnych gruczołów, w porównaniu z psami, którym gruczoły te nie były wycięte, nie rozwijały się, pomimo, że otrzymywały identyczny pokarm.

Trudności rozpoznawcze, jakie lekarz spotyka przy badaniu u zwierząt jamy brzusznej, nie zmniejszają się przez stosowanie zwykłego zabiegu rentgenologicznego. Guzy organów pełnych, jak wątroby, śledziony, gruczołów krezkowych, macicy, jajników—mogą być nierozpoznane, zwłaszcza w okresie wczesnym. Zwykłe metody badania wykazują obecność guzów tylko pewnych, już dość znacznych rozmiarów. Zwykłe prześwietlenie jamy brzusznej daje wynik ujemny, gdyż podobne guzowatości są przezroczyste dla promieni Roentgena. Aby umożliwić widzenie organów, znajdujących się w jamie brzusznej na płycie rentgenowskiej dr. M. Łabędź i dr. B. Grynkraut wprowadzili gaz do jamy brzusznej.

Gaz, dzięki właściwej gazosprężystości, otacza wszystkie organy jamy brzusznej, okryte otrzewną, atmosferą gazową nieskończenie bardziej przezroczystą dla promieni rentgenowskich, niż ciała przez gaz otoczone. Prześwietlając więc jamę brzuszną w ten sposób przygotowaną, otrzymać można wyraziście kontury organów jamy brzusznej, jak w stanie normalnym tak i patologicznym.

O swoich spostrzeżeniach członek P. T. L. W. dr. M. Łabędź i dr. B. Grynkraut, na jednem z posiedzeń miesięcznych przedstawili referat p. t. „O stosowaniu sztucznej odmy brzusznej (pneumoperitoneum) w radjodiagnostyce u małych zwierząt domowych".

Oprócz tematów ściśle naukowych na jednem z posiedzeń miesięcznych wysłuchano referatu członka P. T. L. W. Prof. mag. Gordziałkowskiego p. t. „Zasady organizacji studjów weterynaryjnych".

Tak się przedstawia działalność naukowa Towarzystwa za ostatni rok sprawozdawczy. Dorobek ten z każdym rokiem się zwiększał. Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że w roku 1928/29 wysłuchaliśmy 9 referatów, to w roku 1929/30 wysłuchaliśmy 14 referatów i komunikatów. Niektóre z nich stały na bardzo wysokiem poziomie naukowym.

Dzisiejszem sprawozdaniem zakańczamy działalność naukową Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, które w miarę sił przyczyniało się do rozwoju polskiej nauki weterynaryjnej.

J. Braun, skarbnik Towarzystwa — Sprawozdanie Kasowe Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych za 1929 rok (patrz str. 345 i 346).

S. Stefański, bibljotekarz Tawarzystwa — Sprawozdanie ze stanu bibljoteki Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych za 1929 rok

W ubiegłym roku sprawozdawczym z nowszych dzieł zakupiono następujące:

1. Gryglewicz. — Bakterjologja.
2. Nils Hanson. — Żywienie zwierząt.
3. Przesmycki. — Zasady bakterjologji praktycznej.
4. Klecki. — Patologja ogólna.
5. Nowicki — Anatomja patologiczna.
6. Szymonowicz. — Histologja.
7. Parnas. — Kurs praktycznej chemji fizjologicznej.
8. Szturm de Strem — Inwentarz żywy w Polsce.

Powyższe dzieła są oprawione i wypożyczane członkom.

Stan księgozbioru T-wa na 1 maja 1930 r. liczył 2002 dzieła w 2394 tomach, przyczem niektóre dzieła posiadają duplikaty.

Księgozbiór składa się z 38 działów, wymienionych w zeszłorocznym sprawozdaniu — patrz *Pam. P. T. L. W.* Nr. 4.

W ubiegłym roku z bibljoteki korzystało 11 osób, które wypożyczyły 23 książek.

Redakcja Wiadomości Weterynaryjnych od 2 lat już przekazuje Bibljotece szereg naukowych czasopism i wydawnictw krajowych oraz zagranicznych, które,

SPRAWOZDANIE KASOWE POLSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARZY WET. ZA OKRES OD 1/I 1929 ROKU DO 30/IV 1930 ROKU.

PRZYCHÓD

Saldo kasowe na 1/I—1929 r.	967.65
Składki członkowskie	5.775.70
Mjr. Rokita komorne	800.—
Wpisowe	40.—
% od P. K. O.	27.70
Wróblewski ostatnia rata pożyczki	50.—
Ogółem zł.	**7.661.05**

ROZCHÓD

Komorne		2.419.80
Światło, opał, usługa i konserwacja lokalu		283.50
Wydatki kancelaryjne t. j. porto, materjały piśmienne, druki i t. p.		498.35
Pensja sekretarki		950.—
Telefon		181.15
Podatek od lokalu		181.50
Drukarz za Pamiętniki		916.—
Konserwacja grobu ś. p. dr. P. Boczkowskiego		50.—
Portret ś. p. dr. Terlikowskiego		87.—
Kupno książek do bibljoteki		188.50
Oprawa książek i półki		109.—
Zapomoga dla Bratniej Pomocy we Lwowie na zakup skryptów		100.—
Koszty jubileuszów dr. dr. Gordziałkowskiego i Kiszkiela		111.—
Koszty podróży prezesa dr. Millaka i płk. Marczewskiego do Lwowa	120.—	
Delegacja prezesa dr. Millaka do Wilna	56.10	176.10
Saldo na 1/V—1930 r.		1.409.15
Ogółem zł.		**7.661.05**

R-K STRAT I ZYSKÓW ZA OKRES OD 1/I—1929 DO 30/IV—1930 R.

STRATY		ZYSKI	
Wydatki administracyjne	5.856.90	% od P. K. O. za 1928 r. zł.	16.96
		„ „ „ „ 1929 r. „	10.74
		Składki członkowskie	5.775.70
		Przeniesienie z kapitału zapasowego na pokrycie niedoboru	53.50
Ogółem zł.	5.856.90	Ogółem zł.	5.856.90

BILANS ZAMKNIĘCIA NA 30/IV — 1930 ROKU

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
Saldo kasowe	1.409.15	Fundusz wydawniczy im. ś. p. Kotłubaja, Dudrewicza, prof. Gajewskiego i dr. Boczkowskiego	241.40
Papiery %	241.40	Fundusz wydawniczy im. dr. P. Boczkowskiego	430.—
		Fundusz na konserwacje grobu ś. p. dr. P. Boczkowskiego	43.—
		Kapitał zapasowy	936.15
Ogółem zł.	1.650.55	Ogółem zł.	1.650.55

po skompletowaniu i oprawieniu, stanowią cenny najświeższy nabytek bibljoteki, za co należą się słowa uznania i wdzięczności wymienionej Redakcji.

Na zakończenie Zarząd Towarzystwa zwraca się z usilną prośbą do pp. Kolegów o zwrot wypożyczonych, a nie zwróconych dotychczas książek.

Ogółem nie zwrócono 182 książek.

F. Hauszyld — odczytuje sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, stwierdzając wzorowe prowadzenie książek. Wszystkie rachunki są prawidłowe i usprawiedliwione.

Komisja stawia wniosek udzielenia Zarządowi absolutorjum.

Dr. K. Millak, redaktor *Wiadomości Weterynaryjnych* — Sprawozdanie Komitetu Redakcyjnego za 1924 rok.

W okresie sprawozdawczym nie zaszły żadne zmiany w kierunku pisma. Redagowane ono było nadal na zasadach dotychczasowych, stanowiąc trubynę dla polskiej naukowej pracy oryginalnej, oraz będąc imformatorem o światowym dorobku z zakresu medycyny weterynaryjnej. Stosunek z zagranicą był utrzymywany najściślej, przez co osiągnięto przenikanie prac naszych do cudzoziemskich środowisk naukowych.

Komitet redakcyjny uzupełniony został przez dokooptowanie dr. Józefa Kulczyckiego, pozatem do Komitetu wchodzili J. Braun, jako redaktor odpowiedzialny i administrator, prof. dr Łopatyński, dr. K. Millak, jako redaktor naczelny, prof. dr. Witold Stefański, prof. dr. Z. Szymanowski, prof. dr S. Runge, prof. dr. E. Wajgiel i doc. dr. W. Walkiewicz; jak widać ze składu Komitetu, pismo opierało się przedewszystkiem o Wydział Weterynaryjny U. W. oraz o katedrę Weterynarji Rolniczej U. Poznańskiego.

Z zagranicą pozostawaliśmy w stosunkach wymiennych: z Czechosłowacją, Jugosławją, Francją, Anglją, Italją, Litwą, Rumunją, St. Zjednoczonemi A. P., Rosją sowiecką Ukrainą sowiecką i Indjami Angielskiemi

Na rynku wewnętrznym wymienialiśmy czasopismo nasze z szeregiem czasopism weterynaryjnych, medycznych, rolniczych i ogólnych.

Darmowe egzemplarze wysyłano licznym krajowym bibljotekom uczelni, instytucyj i urzędów, oraz bibljotekom w Jugosławji, Rumunji, Węgrzech i Czechosłowacji.

W roku 1929 zasilało czasopismo 28 współpracowników; podano 18 artykułów oryginalnych i referatów zbiorowych, 159 streszczeń i ocen prac, oraz szereg artykułów informacyjnych, dotyczących medycyny i służby weterynaryjnej w kraju i zagranicą.

Poza miesięcznikiem *Wiadomości Weterynaryjne*, Komitet w składzie dr. K. Millaka, jako redaktora naczelnego, dr. M. Łabędzia, jako sekretarza naukowego i J. Brauna publikował *Pamiętniki Polskiego Towarzystwa lekarzy weterynaryjnych*. Wydano w roku 1929 dwa numery o łącznej objętości 96 stron, zawierające sprawozdania z 7-miu posiedzeń zwyczajnych i 1-go Walnego Zgromadzenia oraz spisy członków i władz.

Czasopismo od chwili wznowienia prowadzone jest jako autonomiczna instytucja pod patronatem Towarzystwa, łącznie z tem wnioski, które będą Panom przedstawione w następstwie, idą po linji utrzymania nadal tego charakteru auto-

nomicznej instytucji, niezależnie od zmian organizacyjnych, jakim ma ulec Towarzystwo.

Na podkreślenie zasługuje fakt że w roku 1929 czasopismo nie uzyskało żadnego subsydjum ze strony państwa. Subsydjum Ministerstwa Rolnictwa było cofnięte pismu już od lat paru w związku z nieprzychylnem ustosunkowaniem się b. kierowniczego czynnika Departamentu Weterynarji do czasopisma.

Komitet Redakcyjny uważa za wskazane utrzymanie nadal dotychczasowego kierunku i sposobu redagowania czasopisma, pewne dalsze ulepszenia i rozwinięcia treści są brane pod uwagę i wprowadzane będą w miarę uzyskiwania po temu możności. Komitet apeluje gorąco do wszystkich czynników o dalsze popieranie placówki czasopiśmienniczej polskiej nauki weterynaryjnej, tak nieodzownej dla podniesienia stanu zdrowotnego inwentarzy w Polsce a w związku z tem i dobrobytu ogólnego.

Komitet z wiarą w posiadanie zaufanie pracę swą nadal nieść będzie.

J. Braun, kierownik administracji czasopisma — Sprawozdanie administracyjne Wiadomości Weterynaryjnych

W roku sprawozdawczym Wiadomości Weterynarvjne rozchodziły się w około 570 egz. z czego płatnych było około 500 egz., reszta — bezpłatne.

Liczba płatnych prenumeratorów zagranicą wynosiła 12-tu, egzemplarze płatne wysyłano do Rumunji, Czechosłowacji, Jugosławji i na Litwę Kowieńską po 1 egz., do Bułgarji 2 egz. i do Rosji 6 egzemplarzy.

Darmowe egzemplarze otrzymywały następujące bibljoteki i instytucje w kraju: Bibljoteka publiczna, bibljoteki — Wydz. Weter. Uniw. Warsz., Wydz. Lekars. U. W., Akademji Medycyny Weter. we Lwowie, Bratniej Pomocy stud. Akad Med. Weter. we Lwowie, Korporacji Lutyko-Venedya, Koła Med. Weter. U. W., Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Centralna Wojskowa, Centralnego Towarzystwa Rolniczego, Zakładu Narodowego Imienia Ossolińskich, Ministerstwa Rolnictwa, Ministerstwa Spraw Wojskowych, Bibljoteka Miejskiego Instytutu Higjenicznego w Warszawie, Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, Uniwersytetu Poznańskiego.

PRELIMINARZ BUDŻETOWY NA 1930 ROK

Przychód		Rozchód	
Prenumerata	zł. 17.000.—	Drukarz	zł. 11.000 —
Ogłoszenia	„ 6.000.—	Papier	„ 3.000.—
Subsydjum	„ 1.800.—	Honorarja	„ 4.500.—
% od P. K. O.	„ 30.—	Pensja sekretarki	„ 1.900.—
% od papierów	„ 270.—	Telefon	„ 200.—
		Porto	„ 3.500.—
		Oprawa roczników	„ 50.—
		Czasopisma zagran.	„ 250 —
		P. K. O. prowizja, blankiety nadaw i ks. cz.	„ 100.—
		Różne wydatki	„ 600.—
	Razem zł. 25.100.—		Razem zł. 25.100.—

R-K STRAT I ZYSKÓW WIADOMOŚCI WETERYNARYJNYCH ZA OKRES OD 1/II—29 r. do 31/I—1930 r.

STRATY

Nieuregulowane przez firmę Seropharm w Poznaniu za ogłoszenia	475.—
Drukarz	10.911 —
Honorarja	4.209.—
Wydatki administr.	8.762.—
Ogółem zł.	24.357 —

ZYSKI

% od P. K. O. za 1929 rok	23.58
Prenumerata	16.400.45
Subsydjum z Min. Spraw Wojsk.	1.500.—
Ogłoszenia	5.830.83
Przenosi się z kapitału rezerwow. na pokrycie niedoboru	602.14
Ogółem zł.	24.357.—

BILANS ZAMKNIĘCIA NA 31/I — 1930 ROKU

STAN CZYNNY

Kasa — saldo		3.258.72
Dłużnicy:		
Magistrat m Krynek	zł. 35.—	
Wydz. pow. Hrubieszów	„ 60.—	
„ „ Łuck	„ 35.—	
Zawadzki i Ajfer w/m	„ 200.—	
Serologja w/m	„ 250.—	
Gessner, w/m	„ 135.—	
Klawe, w/m	„ 135.—	
H. Halpern, Kielce	„ 35 —	
Zakł. Weter. Roln. Un. Pozn.	„ 109.23	994.23
Papiery % — pożyczka inwestycyjna		3.439.10
Maszyna i powielacz		455.—
Ogółem zł.		8.147.05

STAN BIERNY

Kapitał zakładowy		2.921.79
„ rezerwowy		5.129.26
Sumy przechodnie:		
prof. Runge omyłk. wpłata	45.—	
kpt. Malicki Wal. „	24.—	
za wydawn. „Ryby“	27.—	96.—
Ogółem zł.		8.147.05

F. Hauszyld odczytuje sprawozdanie Komisji Rewizyjnej stwierdzając, że książki rachunkowe są zgodne z dokumentami przychodu, oraz że prowadzenie książek jest wzorowe. Komisja stawia wniosek na udzielenie absolutorjum.

W związku z przedstawionemi sprawozdaniami Walne Zgromadzenie jednomyślnie udzieliło absolutorjum Zarządowi i Redakcji Wiadomości Weterynaryjnych.

Dr. M. Łabędź, sekretarz Komisji Nagrodowej odczytuje protokóły posiedzeń Komisji Nagrodowej.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Komisji Nagrodowej, odbytego dnia 25.II. 1930 r.

(W myśl Statutu Nagrody Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych za pracę naukowe — Pracą ku Prawdzie).

Obecni: Dr. Konrad Millak — przewodniczący, dr. M. Łabędź — sekretarz, członkowie: prof. dr. Z. Szymanowski, prof. dr. K. Łopatyński, Antoni Mackiewicz, ppłk. Marcin Marczewski.

Postanowiono z braku prac w roku bieżącym nagrody nie przyznawać. Na tem protokół zakończono.

(Podpisy członków Komisji).

PROTOKÓŁ

posiedzenia Komisji Nagrodowej, odbytego dnia 9.V.1930 r.

(W myśl Statutu Nagrody Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych za referaty, im. dr. Piotra Boczkowskiego).

Obecni: Dr. K. Millak — przewodniczący, dr. M. Łabędź — sekretarz i członkowie: prof. dr. Szymanowski, prof. dr. Łopatyński, A. Mackiewicz.

Postanowiono przyznać nagrodę im. dr. Piotra Boczkowskiego za rok 1929 p. dr. Józefowi Kulczyckiemu za referat p. t. „Dentystyka u koni", ogłoszony w Nr. 4. Pamiętników Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych.

(Podpisy członków Komisji)

Po odczytaniu protokółu Komisji Nagrodowej przemawiali prof. J. Gordziałkowski i prezes dr. K. Millak, podnosząc zasługi dr. J. Kulczyckiego na polu pracy naukowej.

Dr. K. Millak, prezes T-wa odczytuje deklarację likwidacyjną Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych.

Wobec powstania Zrzeszenia Lekarzy Weterynaryjnych Rzeczypospolitej Polskiej i likwidacji wszystkich organizacji lekarsko - weterynaryjnych, zakres działania których wchodzi w zakres działania Zrzeszenia, Walne Zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych uchwala:

1) Majątek pieniężny Towarzystwa, według bilansu z dnia 1.V.30 wraz z lokalem i znajdującemi się w nim utensyljami, zostaje przekazany Zrzeszeniu.

Księgozbiór z szafami, zbiory naukowe i portrety zostają przekazane Zrzeszeniu Lekarzy Weterynaryjnych R. P. do użytkowania z zastrzeżeniem że w razie powstania w stolicy Państwa Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, względnie instytucji o innej nazwie, posiadającej charakter Akademji Nauk Weterynaryjnych, przedmioty te zostaną oddane tej instytucji na pełną własność.

Również Polskie Towarzystwo Lekarzy Wet. wyraża pewność, że z chwilą powstania Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, względnie instytucji o innej nazwie, posiadającej charakter Akademji Nauk Weterynaryjnych, Zrzeszenie Lekarzy Weterynaryjnych R. P. użyczy swego lokalu na umieszczenie księgozbioru, zbiorów naukowych i portretów, jak również na kancelarję, zebrania naukowe i administracyjne członków wymienionej instytucji, oraz że administracja „Wiadomości Weterynaryjnych" będzie nadal korzystać na dotychczasowych warunkach z lokalu Zrzeszenia.

2) Czasopismo „Wiadomości Weterynaryjne" wraz z całym majątkiem ruchomym i pieniężnym, prowadzone pod patronatem P. T. L. W., zostaje przekazane pod patronat Zrzeszenia Lek. Wet. R. P., jako samowystarczalna jednostka gospodarcza o własnym statucie.

3) Fundusze, a mianowicie: 1) fundusz im. Kotłubaja, Dudrewicza, Gajewskiego i Boczkowskiego oraz 2) fundusz imienia Boczkowskiego — zostają przekazane do administracji Zrzeszenia.

4) Ustanowione specjalnemi statutami nagrody P. T. L. W. zostają przekazane opiece Zrzeszenia, w przekonaniu, że zachowane będą nadal wraz z brzmieniem nazw nagród, jakie im zostały nadane przy utworzeniu.

5) Uchwała niniejsza uzyskuje moc z chwilą ukonstytuowania się pierwszych władz Zrzeszenia, powołanych przez Walny Zjazd Zrzeszenia, zgodnie z jego statutem.

Deklarację przyjęto jednogłośnie.

Dr. K. Millak, redaktor naczelny Wiadomości Weterynaryjnych referuje projekt Statutu Wydawnictwa Wiadomości Weterynaryjnych

STATUT
WYDAWNICTWA WIADOMOŚCI WETERYNARYJNE
(na zas. p. g. § 4 Statutu P. T. L. W.)

§ 1. Wydawnictwo Wiadomości Weterynaryjne stanowi jednostkę gospodarczo samodzielną, znajdującą się pod patronatem Polskiego Towarzystwa Lekarzy Weterynaryjnych, mającą na celu redagowanie i wydawanie czasopisma, poświęconego medycynie weterynaryjnej, pod nazwą Wiadomości Weterynaryjne.

§ 2. Organami Wydawnictwa są: Komitet Redakcyjny i Komisja Administracyjna.

§ 3. Komitet Redakcyjny nadaje kierunek czasopismu i decyduje o wszelkich sprawach, wchodzących w zakres redagowania czasopisma; Komisja Administracyjna decyduje we wszystkich sprawach związanych z materjalną stroną wydwnictwa i jego administracją.

§ 4. Komitet Redakcyjny powstaje z 3 członków, z wyboru Walnego dorocznego Zgromadzenia Towarzystwa, oraz przynajmniej z trzech członków dokooptowanych przez Komitet z pośród grona członków P. T. L. W., lub z poza niego, wyróżniających się pracą na niwie naukowej. Członkowie z wyboru są wybierani na okres trzyletni i ustępują po jednemu co rok, przez pierwsze 2 lata drogą loso-

wania, później według starszeństwa wyboru; członkowie dokooptowani zapraszani są na okres roczny.

§ 5. Komitet Redakcyjny wybiera z pośród siebie Naczelnego Redaktora pisma, oraz Redaktora odpowiedzialnego, który jest jednocześnie administratorem pisma. Komitet według swego uznania rozdziela wszystkie inne funkcje, związane z wydawnictwem.

§ 6. Redaktor Naczelny jest wybierany zwykłą większością głosów przez wszystkich członków Komitetu Redakcyjnego, będących członkami Towarzystwa. Redaktor Naczelny przewodniczy na zebraniach Komitetu Redakcyjnego i Komisji Administracyjnej, ogólnie redaguje czasopismo, oraz może prowdzić w niem inne prace, zgodnie z podziałem ich przez Komitet.

§ 7. Redaktor odpowiedzialny i Administrator jest wybierany zwykłą większością głosów przez wszystkich członków Komitetu na rok jeden z pośród członków Komitetu Redakcyjnego, wchodzących w jego skład z wyboru Walnego Zgromadzenia Towarzystwa. Redaktor odpowiedzialny kieruje całokształtem spraw administracyjnych pisma, oraz jest jego skarbnikiem. Redaktor odpowiedzialny może otrzymywać za swoją pracę honorarjum w wysokości ustalonej przez Komisję Administracyjną.

§ 8. Redaktor naczelny, Redaktor odpowiedzialny i 1 członek Komitetu z wyboru Walnego Zgromadzenia stanowią Komisję Administracyjną pisma, która ustala zasadniczą objętość pisma, w związku z możliwościami finansowemi, wysokość honorarjów, przyjmowanie i zwalnianie pracowników administracyjnych i wysokość ich wynagrodzeń, oraz wszelkie sprawy, związane z wydatkami nadzwyczajnemi, wykraczającemi poza rozchody na normalne stałe potrzeby wydawanego czasopisma, ustalone przez Komisje na pewien okres administracyjny.

§ 9. Środki, któremi w celach wydawniczych zarządza i operuje Komitet, stanowią wszystkie kapitały posiadane przez wydawnictwo Wiadomości Weterynaryjne, według stanu z dnia 1.VI.1930 r., oraz wpływy bieżące z prenumeraty subsydjów, ogłoszeń, imprez wydawniczych i t. d.

§ 10. Komitet Redakcyjny obowiązany jest złożyć na Walne doroczne Zgromadzenie Towarzystwa: a) sprawozdanie ze swej działalności oraz bilanse i zestawienie kasowe, sprawdzone przez Komisję Rewizyjną Towarzystwa, b) projekt preliminarza na rok następny.

§ 11. W razie uchwalenia przez Komitet Redakcyjny likwidacji pisma, przedstawia on tę sprawę na Walnem Zgromadzeniu Towarzystwa, które decyduje o ewent. dalszych losach pisma, względnie majątku i zobowiązań wydawnictwa.

§ 12. W razie uchwalenia przez Walne Zgromadzenie Towarzystwa votum nieufności Komitetowi Redakcyjnemu, Komitet rozwiązuje się i przekazuje akta i majątek wydawnictwa w ręce nowego Komitetu.

Statut przyjęto jednogłośnie.

A. Lenkiewicz stawia następujący wniosek.

Polskie Towarzystwo Lekarzy Weterynaryjnych żywi niepłonną nadzieję, że Zrzeszenie Lekarzy Weterynaryjnych R. P. przyjmuje na siebie moralny obowiązek i zrealizuje myśl P. T. L. W. wydania materjałów pozostawionych przez ś. p. dr. Piotra Boczkowskiego — założyciela T-wa.

Wniosek przyjęto.
Posiedzenie zamknięto.

Dr. J. Szabłowski
Sekretarz Zgromadzenia